

ZROD

EMÍLIA STUPARIČOVÁ JOZEF STUPARIČ

Básne © Jozef Stuparič
Obrazy © Emília Stuparičová
Grafická úprava © Helena Uhrinová
Vydavateľ © Jozef Stuparič
Rok vydania 2020

ISBN (EPUB): 978-80-570-2181-0
ISBN (MOBI): 978-80-570-2182-7
ISBN (PDF): 978-80-570-2180-3

ZROD

Jozef Stuparič, Emília Stuparičová

Talent, ktorý sme dostali do vienka sa môže
rozvinúť v každom veku a nikdy nie je
neskoro začať. Stačí len nosiť sen blízko pri
srdci, využiť to, čo nám život ponúka a robiť
veci s láskou.

Cesta – príbeh

Dostáva sa Vám do rúk dielo manželov, ktorí na svoj umelecký zrod čakali až do svojej sedemdesiatky. Ich životné cesty sa stretli aj vďaka láske k poézii. Perom, ktorým život písal, si vytvorili prístav vlastného domova.

Roky ich spoločného života rýchlo ubiehali, pribudli deti a ich svet sa točil najmä okolo práce a povinností. Poklad, ktorí v sebe nosili, ukryli hlboko do srdca. Vraveli si, ako mnohí z nás „Raz, keď príde čas“.

Až keď deti vyleteli z hniezda a v ich hlavách začala pomaly zrieť jeseň, prišiel čas na rozdúchanie uhlíka, ktorý v nich roky tlel. On svoje myšlienky a spomienky začal splietať do veršov, ona pocity pretvárala do obrazov maľovaných horúcim voskom. Obaja tvorili len tak, pre radosť, s láskou. Básní aj obrazov rokmi pribúdalo a nadišiel čas, aby ich ukázali svetu.

Milka a Jozef sú už osemdesiatnici, no tvorivá múza ich neopúšťa. Aj vďaka nej stále dokážu nachádzať pozitívnu energiu života.

Myslíte si, že ste už starí na zmenu? Máte pocit, že ste v živote prepásli svoju šancu a je už neskoro začať si plniť svoje sny? Naozaj?

Babie leto

Ešte nesie sebou teplo,
no čo sa v lete nedopieklo,
to zostáva len pekný sen.

Babie leto

Začína odchádzajúcim
letom.

A pritom,
ani nezbadáme,
že slnko lúče láme,
skrakuje obzor.

Letné páľavy
sfarbili trávy
bronzom.

Príroda sa v rose kúpe,
noci na teplo sú skúpe,
z vešiakov zvesili saká.
Vôňa jesene je taká.

Ako žena v rokoch.
V jej krokoch
cítiť ešte vnady tela.
No aj keby chcela
čas nezastaví.
Úsmev v tvári
i keď hravý
vraví
končí včielka s medom.

A na to
liekov nieto.
Prišlo babie leto.

Chvíľa ticha

V krajine ticha,
modlitba tichá.
Opretý o strom,
som tu len hosťom.
V tejto chvíli
iba vietor kvíli.

Stromy žiaria zlatom,
lúčia sa už s babím letom.
Opustené hniezda.
Vtáci v inom kraji hniezdia.
Listy plávajú v povetrí,
les chlad zavetril.
Tichá krajina.
Zima vládnuť začína.

Pomaly

Život mu
kroky spomalil.
A tak si
kráča pomaly.

Už nenáhli,
ako mlyn
v čase sucha.
Voda je skúpa,
kameň ju zadržív.

Pamätá,
keď hlasno nôtil si pieseň.
No zostal sám.
Je jeseň
a koniec hrám.

Ešte si hundre čosi,
čo sa už nenosí.
Iba z hĺbky zeme,
kde pramienok drieme
svitá nádej.

Clivota

Je nám akosi clivo.
Slnko si tvár skrylo,
babie leto už dozrelo.

Trávy
si podávajú správy
o počasí.
Už odlietajú divé husi.
Deň sa tvári,
že mu zmrazil
babie plány.

Stromy odel leporelom,
cítim sa jak v kraji inom.
Svetlo včasne zaháša.
Ovečky schádzajú zo salaša.

Rána sú chladivé,
mrázik kreslí v tráve motýle.
Majú život krátky,
vrátia sa spiatky do zeme.
Kedy sa vzbudia,
nevieme.